

РЕШЕНИЕ

№ 2761

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 19.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11833** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 129, ал. 7 от ДОПК, вр. с чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Образувано е по жалба от К. К. М. чрез адвокат Р. М. срещу Акт за прихващане и възстановяване /А./ № СФД20-ГР94-68/3/ от 18.05.2021г., потвърден с Решение № СОА21-РД28-31/30.07.2021г., издадено от Кмета на СО, с който е отказано възстановяването на внесените суми по данъчни задължения за данък недвижим имот /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 01.01.2016г. - 31.12.2017г. Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на оспорения А., като постановен при липса на мотиви, съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Твърди, че не е собственик или ползвател на апартамент № 20, находящ се в [населено място], район "С.", ул. "6-ти септември" № 3, етаж 4, въз основа на влязло в сила на 25.10.2019 г. Решение № 1/02.01.2017 г., постановено по гр. д. № 13230 по описа за 2015 г. на СГС, I-2 състав. Моли оспорения А. да бъде отменен.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответната страна Кмета на СО, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства,

становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

На 19.04.2021г. К. К. М. е подал искане вх. № СФД20-ГР94-68 за възстановяване на неправомерно платена сума за ДНИ и ТБО за недвижим имот с идентификатор 68134.100.108.1.12, находящ се в [населено място], ул. “6-ти септември” № 3, етаж 4, представляващ жилище с РЗП 62, 81 кв.м, таван 9.00 кв.м, мазе 4.50 кв.м, придобит с нот. акт №46, том I, рег. № 1052, дело 41 от 10.10.2013г. За имота е открита данъчна партида №7224Н13362, въз основа на подадена декларация по чл.14, ал.1 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/ 20.05.2014г.

Твърдението на М. е, че плащанията не са дължими, тъй като с влязло в сила на 25.10.2019г. Решение № 1/02.01.2017г., постановено по гр. д. № 13230 по описа за 2015 г. на СГС, I-2 състав е прието за установено, на основание чл. 124, ал. 1, пр. 3 от ГПК между него и С. И. М. и П. Д. М., че К. К. М. не е собственик на недвижим имот с идентификатор 68134.100.108.1.15, представляващ апартамент с площ от 62,81 кв. метра, състоящ се от две стаи, вестибюл, кухня, килер и клозет, заедно с таванско помещение, зимнично помещение и 20/1299 идеални части от общите части на сградата и от дворното място, в което е построена с административен адрес [населено място], с адрес: [населено място], ул. “6-ти септември” № 3, по нотариален акт – втора стълба.

С оспорения Акт за прихващане и възстановяване № СФД20-ГР94-68/3/ от 18.05.2021г., издаден от старши инспектор Е. П. К. в отдел “Общински приходи Т.-С.” на Дирекция “Общински приходи ” при СО, е отказано възстановяването на внесените суми по данъчни задължения за данък недвижим имот /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 01.01.2016г. - 31.12.2017г. с мотива, че няма основания за възстановяване, тъй като според Решение № 1/02.01.2017г., постановено по гр. д. № 13230 по описа за 2015 г. на СГС жалбоподателят е собственик на имот с идентификатор 68134.100.108.1.12.

А. е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред кмета на Столична община, във връзка с която е постановено Решение № СОА21-РД28-31/30.07.2021г., с което е потвърден.

А. е оспорен по съдебен ред с жалба от 15.11.2021г., подадена чрез Столична община до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл. 156, ал. 2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2, вр. чл. 129, ал. 7 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност, обхваща проверка на А. дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните

данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Нормата на ал. 3 овластява служителите на общинската администрация с правата и задълженията на органи по приходите в производствата по ал. 1 от с. з. В случая А. е издаден от орган по приходите съгласно чл. 4, ал. 1 и ал. 3 и чл.9б от ЗМДТ, т.е. от компетентен орган по приходите по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ.

При издаването на обжалвания акт е спазена предписаната от закона писмена форма, вкл. са изложени мотиви, съдържащи фактическо описание и правни изводи на органа. Не се установяват съществени нарушения на административно-процесуалните правила при издаване на акта.

Съдът намира, че обжалваният А. е постановен при нарушаване на материалния закон. Съгласно чл.128, ал.1 от ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите. Може да се извърши прихващане с погасено по давност задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо, преди задължението му да бъде погасено по давност.

Според разпоредбата на чл. 129, ал.1 от ДОПК прихващането или възстановяването може да се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето. Искането за прихващане или възстановяване се разглежда, ако е подадено до изтичането на 5 години, считано от 1 януари на годината, следваща годината на възникване на основанието за възстановяване, освен ако в закон е предвидено друго.

В случая жалбоподателят е направил искането си на 19.04.2021г., след влизане в сила на 25.10.2019г. Решение № 1/02.01.2017г., постановено по гр. д. № 13230 по описа за 2015 г. на СГС, I-2 състав е прието за установено, на основание чл. 124, ал. 1, пр. 3 от ГПК между него и С. И. М. и П. Д. М., че К. К. М. не е собственик на недвижим имот с идентификатор 68134.100.108.1.15, представляващ апартамент с площ от 62,81 кв. метра, състоящ се от две стаи, вестибюл, кухня, килер и клозет, заедно с таванско помещение, зимнично помещение и 20/1299 идеални части от общите части на сградата и от дворното място, в което е построена с административен адрес [населено място], с адрес: [населено място], ул. “6-ти септември” № 3, по нотариален акт – втора стълба.

По преписката е представено и решение № 2692/19.11.2019 г. по в. гр. д. № 4710 по описа на САС, ГК, 4 състав, постановено във въззивното производство по обжалване на Решение № 1/02.01.2017 г., постановено по гр. д. № 13230 по описа за 2015 г. на СГС, I-2 състав, от мотивите на което се установява, че самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.100.108.1.15 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], с адрес: [населено място], ул. “6-ти септември” № 3, етаж 4 е идентичен със самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.100.108.1.12. Представено е и приетото в съдебното производство заключение по съдебно-техническа експертиза, от което се установява идентичността на имотите.

Въпросът за принадлежността на правото на собственост на имота, съответно за идентичността на самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.100.108.1.15 и самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.100.108.1.12 са разрешени със сила на пресъдено нещо, поради което не могат да се преразглеждат от органите на

местната администрация.

Противно на гореизложеното в оспорения акт е прието, че: “лицето К. К. М. е установен като собственик на описания имот с идентификатор 68134.100.108.1.12”, съответно неправилно е прието, че заплатените от него данъци за имота са правомерно начислени и събрани.

С оглед гореизложеното, следва обжалвания акт да бъде отменен като незаконосъобразен, а преписката върната на органа по приходите за произнасяне по същество съгласно дадените указания в настоящето решение.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 810 лева: 10 лева държавна такса и 800 лева адвокатско възнаграждение съгласно договора за правна помощ с включен ДДС. Съдът счита за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, като намира, че платеният адвокатския хонорар е обоснован от фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран Административен съд София-град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Акт за прихващане и възстановяване № СФД20-ГР94-68/3/ от 18.05.2021г., издаден от старши инспектор Е. П. К. в отдел “Общински приходи Т.-С.” на Дирекция “Общински приходи ” при СО, потвърден с Решение № СОА21-РД28-31/30.07.2021г., издадено от Кмета на СО, с който на К. К. М. е отказано възстановяването на внесените суми по данъчни задължения за данък недвижим имот /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 01.01.2016г. - 31.12.2017г.

ВРЪЩА административната преписка на дирекция "Общински приходи" при Столична община за ново произнасяне по искането на К. К. М. вх. № СФД20-ГР94-68/19.04.2021г. за възстановяване на платена сума за ДНИ и ТБО за недвижим имот с идентификатор 68134.100.108.1.12, находящ се в [населено място], ул. “6-ти септември” № 3, етаж 4, съобразно указанията, дадени в настоящето решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. К. М., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес : [населено място], [улица], партер, разноски в размер на 810 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

